

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »forsikringsselskab«: et selskab, som har opnået administrativ tilladelse i overensstemmelse med artikel 6 i direktiv 73/239/EØF eller artikel 23, stk. 2, i direktiv 73/239/EØF
- b) »etableret forretningssted«: et forsikringsselskabs vedtægtsmæssige hjemsted, agentur eller filial, som defineret i artikel 2, litra c), i direktiv 88/357/EØF
- c) »køretøj«: et køretøj som defineret i artikel 1, stk. 1, i direktiv 72/166/EØF
- d) »skadelidte«: en skadelidt som defineret i artikel 1, stk. 2, i direktiv 72/166/EØF
- e) »den medlemsstat, i hvilken køretøjet er hjemmehørende«: det område, hvor køretøjet er hjemmehørende som defineret i artikel 1, stk. 4, i direktiv 72/166/EØF.

Artikel 3

Direkte krav

Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 1 nævnte skadelidte, hvis tab eller skade er en følge af de deri omhandlede uheld, kan rejse krav direkte mod det forsikringsselskab, som har ansvarsforsikret skadevolder.

Artikel 4

Repræsentant bemyndiget til at behandle skadessager

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ethvert forsikringsselskab, der dækker risici i forsikringsklasse 10 under punkt A i bilaget til direktiv 73/239/EØF, bortset fra fragtførerens ansvar, udpeger en skadebehandlingsrepræsentant i alle andre medlemsstater end den, hvor selskabet har fået sin administrative tilladelse. Denne repræsentant behandler og afvikler skadessager i forbindelse med uheld i de i artikel 1 omhandlede tilfælde. Skadebehandlingsrepræsentanten skal være bosat eller etableret i den medlemsstat, hvor han er udpeget.

2. Valget af skadebehandlingsrepræsentanten sker efter forsikringsselskabets skøn. Medlemsstaterne kan ikke indskrænke dette frie valg.

3. Den repræsentant, som er bemyndiget til at behandle skadessager, kan handle for et eller flere forsikringsselskabers regning.

4. Skadebehandlingsrepræsentanten indsamler i forbindelse med sådanne erstatningskrav alle de oplysninger, der er nødvendige for afvikling af skadessagerne og tager de nødvendige skridt til at forhandle en afgørelse heraf. Kravet om udpegelse af en skadebehandlingsrepræsentant afskærer ikke skadelidte eller skadelidtes forsikringsselskab fra at rejse krav direkte mod skadevolderen eller skadevolderens forsikringsselskab.

5. Skadebehandlingsrepræsentanten skal have tilstrækkelig bemyndigelse til at repræsentere forsikringsselskabet over for skadelidte i de i artikel 1 omhandlede tilfælde, samt til fuldt ud at imødekomme skadelidtes krav. Repræsentanten skal være i stand til at behandle sagen på de(t) officielle sprog i den medlemsstat, hvor skadelidte har bopæl.

6. Medlemsstaterne indfører en forpligtelse belagt med passende, effektive og systematiske økonomiske eller tilsvarende administrative sanktioner, for at sikre, at der senest tre måneder efter den dato, hvor skadelidte fremsatte sit erstatningskrav enten direkte eller for skadevolderens forsikringsselskab eller over for den repræsentant, selskabet har bemyndiget til at behandle skadessager:

- a) af skadevolderens forsikringsselskab eller dets skadebehandlingsrepræsentant fremsættes et begrundet erstatningstilbud i tilfælde, hvor ansvaret ikke bestrides, og tabet er opgjort, eller
- b) af det forsikringsselskab, som erstatningskravet er fremsat over for, eller af dets skadebehandlingsrepræsentant gives et begrundet svar på de punkter, der er omhandlet i erstatningskravet, hvis ansvaret afvises eller ikke er klart fastlagt, eller hvis skadelidtes tab ikke er endeligt opgjort.

Medlemsstaterne indfører bestemmelser med henblik på at sikre, at der betales renter af det beløb, som forsikringsselskabet tilbyder i erstatning, eller som en domstol tilkender skadelidte, såfremt tilbuddet ikke er fremsat inden for tre måneder.

7. Kommissionen rapporterer til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af stk. 4,